

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr.343/A

Dosar nr.2942/1/2013

Ședința publică din 28 octombrie 2014

Completul compus din:

Ana Măria Dascălu	-	Președinte
Rodica Aida Popa	-	Judecător
Geanina Cristina Arghir	-	Judecător

Magistrat asistent : Cristina Roșu

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror Luiza Căpățână.

Pe rol soluționarea apelurilor declarate Parchetul de pe lângă înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție Serviciul Teritorial Oradea și inculpatul Ignia Constantin Cristian împotriva sentinței penale nr.162 din 27 decembrie 2012 pronunțată de Curtea de Apel Oradea Secția Penală și pentru Cauze cu Minori, privind și pe inculpații **Karetka Mihai Miklos, Diheneș Szabolcs Gyorgy, Beke Imrc, Nagy Peter și Toro Norbert.**

S-au prezentat apelantul inculpat Ignia Constantin Cristian, asistat de apărător ales, avocat Moș Ovidiu și de apărător desemnat din oficiu, avocat Popescu Gina și intimatul inculpat **Karetka Mihai Miklos** asistat de apărător ales, avocat Nitea Alina și de apărător desemnat din oficiu avocat Popescu Gina, în substituirea apărătorului desemnat din oficiu Hangu Popescu.

Au lipsit intimații inculpați **Diheneș Szabolcs Gyorgy** pentru care a răspuns apărător desemnat din oficiu, avocat Mihai Mariana, **Beke Imrc** pentru care a răspuns apărător desemnat din oficiu, avocat Săvulescu Otilia, în substituirea apărătorului desemnat din oficiu, avocat Breahna Irina, Nagy Peter pentru care s-a prezentat apărător desemnat din oficiu, avocat Săvulescu Otilia și **Toro Norbert** pentru care s-a prezentat apărător desemnat din oficiu, avocat Kovaks Adela în substituirea apărătorului desemnat din oficiu, avocat Potra Elena și **intimatul parte vătămata Balla Imbre** pentru care s-a prezentat apărător ales, avocat Alexandru Lele.

Magistratul asistent a referat înaltei **Curți** că procedura de citare cu inculpații Diheneș Szabolcs Gyorgy și Beke Imbre s-a îndeplinit prin afișare la sediul înaltei Curți de Casație și Justiție, iar de la adresa din Ungaria nu au fost restituite dovezile de citare.

Întrebați fiind de către înalta Curte, apărătorii inculpaților și reprezentantul Ministerului Public au arătat ca nu au obiecții cu privire la procedura de citare.

Înalta Curte a învederat părților că dosarul se afla pe rolul instanței din data de 17 mai 2013, primul termen de judecată a fost la 15 octombrie 2013, cauza a suferit numeroase amânări, au fost administrate probe, inculpații au fost citați în mai multe rânduri la domiciliile de Ungaria, iar procedura de citare s-a îndeplinit prin afișare la sediul înaltei Curți, astfel că, a apreciat procedura de citare ca fiind legal îndeplinită.

Înalta Curte, în conformitate cu art. 91 alin. 4 Cod de procedură penală, a constatat încetate delegațiile apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpații Ignia Constantin și Karetka Mihai Miklos urmând a se dispune aplicarea Protocolului încheiat între U.N.B.R. și Ministerul Justiției.

Înalta Curte a întrebat inculpații dacă doresc să dea declarații în cauză.

Având cuvântul, pe rând, inculpații Ignia Constantin și Karetka Mihai Miklos au precizat că nu doresc să dea declarații în cauză, acestea fiind atașate la dosarul cauzei.

Reprezentatul Ministerului Public a solicitat instanței schimbarea încadrării juridice, în sensul menținerii încadrării din rechizitoriu, respectiv păstrarea disp. art.13/1 din Legea nr.78/2000, având în vedere cazul de indivizibilitate ce atrage această circumstanță.

Apărătorii inculpaților, având cuvântul pe cererea de schimbare a încadrării juridice, au solicitat respingerea cererii formulate.

Înalta Curte, după deliberare, a unit cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de reprezentantul Ministerului Public cu fondul cauzei.

Înalta Curte, constatând că nu mai sunt chestiuni prealabile, cereri sau excepții de formulat, a constatat apelul în stare de judecată și a dispus trecerea la dezbateri.

Reprezentatul Ministerului Public a susținut că apelul vizează soluția de achitare a inculpaților pentru infracțiunea de șantaj dispusă în temeiul art.1 pct.2 lit a rap la art.10 Ut d Cod procedură penală, arătând că din probele administrate rezultă elementele constitutive ale acestei infracțiuni, iar al doilea motiv vizează netemeinicia pedepsei aplicate inculpatului Ignia Constantin, solicitând totodată înlăturarea suspendării condiționate.

Referitor la primul motiv de apel a arătat că între inculpatul Ignia Constantin și partea vătămată a avut loc un împrumut care a fost parțial restituit. Din probele administrate a rezultat că inculpatul a devenit amenințător, constrângând partea vătămată și familia acestuia, iar la data de 22 martie 2009, împreună cu ceilalți inculpați, a făcut scandal la poarta părții vătămate și a produs avarii autoturismului acestuia.

A arătat că aspectele menționate rezultă din declarațiile părții vătămate, care a menționat că a existat acel împrumut și că inculpatul Ignia Constantin Cristian a manifestat cu o atitudine de amenințare, iar din probele administrate nu rezulta că inculpatul Ignia Constantin Cristian a fost chemat de partea vătămată la data de 22 martie 2009.

A mai susținut că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj cu aplicarea art.13/1 din Legea nr.78/2000, având în vedere calitatea inculpatului Ignia Constantin.

Având în vedere probatoriul administrat, procesele verbale de interceptare a convorbirilor telefonice, maniera în care s-a încercat recuperarea banilor, a solicitat să se constate că cei cinci inculpați au încălcat valorile sociale.

A solicitat condamnarea inculpatului Ignia Constantin pentru infracțiunile astfel cum au fost reținute în rechizitoriu, solicitând să se aibă în vedere criteriile prev. de art.72 și 74 Cod penal și să se dispună condamnarea la o pedeapsă în regim de detenție. Cu privire la intimații inculpați a solicitat condamnarea acestora la o pedeapsă sau la munca în folosul comunității.

Apărătorul intimatului inculpat Karetka Mihai Miklos a solicitat respingerea apelului parchetului și menținerea hotărârii ca fiind legală și temeinică, arătând că instanța a analizat fiecare probă de la urmărirea penală și de la instanța de judecată și au fost efectuate confruntări pentru a se stabili adevărul în prezenta cauză.

A mai arătat că partea vătămată a susținut că a apelat la inculpatul Karetka Mihai Miklos să-l ajute cu bani și ulterior să-l ajute să vândă casa, poziția părții vătămate a fost constantă și a încercat să-și retragă plângerea, însă și s-a explicat că nu mai poate fi retrasă.

A susținut că sunt 285 de pagini de interceptări telefonice, însă nu există nicio convorbire între inculpatul Karetka Mihai Miklos și inculpatul Ignia Constantin Cristian și nu este nicio convorbire din care să rezulte amenințări.

A mai susținut că partea vătămată Balla Imre datora la mai mult de jumătate de persoane din oraș, bani.

A menționat că la data de 22 martie 2009 au fost 7 persoane care au venit sa vizioneze casa, inculpatul Karetka Mihai Miklos s-a prezentat de la început si ulterior au venit si celelalte persoane, însă nu toate persoanele au fost trimise în judecata.

A solicitat să se aibă în vedere că se reține activitatea din perioada decembrie 2008-mai 2009, dar de fapt inculpatului i se impută doar incidentul din data de 22 martie 2009, iar pe de altă parte nu s-a adus nicio proba noua pentru a se dispune condamnarea.

Concluzionând a solicitat respingerea apelului parchetului si menținerea hotărârii instanței de fond.

Apărătorul desemnat din oficiu pentru inculpatul Dihcneș Szabolcs Gyorgy a solicitat respingerea apelului parchetului si menținerea soluției ca legală și temeinică, arătând că în mod corect s-a dispus achitarea inculpatului pentru infracțiunea de șantaj în baza art.1 1 pct.2 lit a rap la art.10 lit d Cod procedură penală, reținând instanța că din probele administrate rezultă că inculpatul nu l-a cunoscut anterior, aspecte subliniate de toți martorii și nici soția părții vătămate nu a putut preciza ceea ce s-a întâmplat.

A susținut că instanța a dat eficiență principiului *in dubio pro reo* întrucât nu există probe certe în cauză din care să rezulte vinovăția inculpaților.

Apărătorul desemnat din oficiu pentru inculpații Beke Imre și Nagy Peter a solicitat respingerea apelului parchetului și menținerea ca legală și temeinică a soluției atacate, solicitând să se aibă în vedere declarațiile martorilor audiați care nu au vorbit despre un împrumut prin constrângere.

Apărătorul desemnat din oficiu pentru inculpatul Toro Norbert a solicitat respingerea apelului parchetului si menținerea soluției de achitare ca legală și temeinică, arătând că din probele administrate rezultă ca inculpatul nu a săvârșit nicio infracțiune de șantaj, așa cum corect s-a constatat ca lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii.

Apărătorul ales al apelantului inculpatului Ignia Constantin Cristian a solicitat respingerea apelului parchetului și menținerea soluției de achitare pentru infracțiunea de șantaj, întrucât instanța a făcut o judicioasă analiză și a aplicat corect legea.

A susținut că probatoriu se bazează pe declarațiile părții vătămate Balla Imre, care a fost și amendat pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă, declarațiile acestuia având un caracter nesincer. A făcut referire la declarațiile martorilor Nagy Karoki, Popa Tudor și la procesul verbal de cercetare la fața locului, arătând că nu se poate vorbi despre un scandal.

Concluzionând, a solicitat admiterea apelului inculpatului si respingerea apelului parchetului și a depus concluzii scrise.

Apărătorul ales al părții vătămate a solicitat respingerea apelului parchetului si menținerea soluției instanței de fond ca fiind legală și temeinică.

A arătat că numitul Balla Imre este o parte vătămată și soția sa trebuia să aibă calitatea de parte vătămată în cauză.

Din probele administrate, convorbirile telefonice purtate și procesul verbal, rezulta ca durata evenimentului a fost de scurta durata, partea vătămată nu au ieșit din locuință, nu a fost nici măcar un contact vizual, iar la scurt timp au intervenit organele de poliție.

La data de 26 februarie, la DNA, când a tăcut denunțul, partea vătămată s-a plâns împotriva unui ofițer de poliție căruia i-a acordat un împrumut în condiții vătămătoare, nu s-a plâns de ceilalți inculpați care au venit la locuita părții vătămate la data de 22 martie.

Totodată, a arătat că părții vătămate nu i s-a permis să facă o precizare pentru a arăta care a fost contextul real și a fost amendat pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă, întrucât nu a coopera cu cei de la DNA.

A mai arătat că partea vătămată și-a stabilit domiciliul în Ungaria în apropierea celorlalți inculpați.

Concluzionând a solicitat menținerea soluției hotărârii instanței de fond.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul cu privire la apelul inculpatului Ignia Constantin Cristian, a solicitat respingerea acestuia și condamnarea inculpatului având în vedere probatoriul administrat.

Apelantul inculpat Ignia Constantin Cristian, având ultimul cuvânt, a arătat că nu a avut niciodată un conflict, intenția sa a fost de a-și recupera banii pe cale legală, nu a apelat la niciunul dintre inculpați să-l ajute și a așteptat, întrucât partea vătămată i-a promis că va face un credit, însă de fapt partea vătămată a realizat că reclamându-i pe inculpați va scăpa de presiunea celorlalți creditori, scopul acestuia fiind de a atrage atenția celorlalți care ulterior de teamă au spus că nu au făcut nici un împrumut.

A mai susținut că este de acord să presteze munca în folosul comunității.

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că s-a referit la ceilalți inculpați și nu la inculpatul Ignia Constantin cu privire la munca în folosul comunității.

Apelantul inculpat Ignia Constantin Cristian referitor la adeverințele de venit a solicitat să se observe că nu a avut intenția să nu restituie acei bani fiind al patrulea credit la aceeași bancă.

Apărătorul apelantului inculpat, cu încuviințarea instanței, a depus concluzii scrise.

Intimatul inculpat Karetka Mihai Miklos a susținut că este de acord cu concluziile apărătorului său și nu are nicio legătură cu cele reținute în sarcina sa.

După care,

ÎNALTA CURTE

Asupra apelului de față;

Prin sentința penală nr. 162 din 27 decembrie 2012 Curtea de Apel Oradea n baza art. 11 pct. 2 lit. a C.pr.pen. raportat la art. 10 lit. d C.pr.pen. a dispus achitarea inculpatului Ignia Constantin Cristian, ..., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj prevăzută de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 194 alin. 1 C.pen. (pct. 1 din R 18/P/2009).

În baza art. 334 C.pr.pen. a schimbat încadrarea juridică a faptei din infracțiunea de fals intelectual în formă continuată prevăzută de art. 289 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen. în infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale în formă continuată prevăzută de art. 288 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen., text în baza căruia 1-a condamnat pe inculpatul Ignia Constantin Cristian la o pedeapsă de - 6 luni închisoare (pct. 2 din R18/P/2009).

În baza art. 25 C.pen. raportat la art. 290 C.pen. 1-a condamnat pe același inculpat la o pedeapsă de 3 luni închisoare (pct. 2 din R 18/P/2009).

În baza art. 291 C.pen. cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen. 1-a condamnat pe același inculpat la o pedeapsă de 6 luni închisoare (pct. 2 din R 18/P/2009).

În baza art. 292 C.pen. 1-a condamnat pe același inculpat la o pedeapsă de 6 luni închisoare (pct. 3 din R 18/P/2009).

În baza art. 292 C.pen. 1-a condamnat pe același inculpat la o pedeapsă de 6 luni închisoare (pct. 3 din R 18/P/2009).

În baza art.33 lit. a C.pen. și art. 34 lit. b C.pen. a contopit pedepsele mai sus stabilite și a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea de 6 luni închisoare la care a adăugat un spor de 3 luni închisoare, pedeapsa rezultantă fiind de 9 luni închisoare.

În baza art. 71 C.pen. a interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a Ii-a, b C.pen. cu titlu de pedeapsă accesorie.

În baza art. 81 C.pen. și art. 71 alin. 5 C.pen. a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe durata unui termen de încercare de 2 ani 9 luni stabilit conform art. 82 C.pen.

în baza art. 359 C.pr.pen. a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 C.pen. și 85 C.pen. a căror nerespectare atrage revocarea respectiv anularea suspendării condiționată a executării pedepsei.

în baza art. 334 C.pr.pen. a schimbat încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpatului **Karetka Mihai Miklos**, ... din infracțiunea de șantaj prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 194 alin. 1 C.pen. în infracțiunea de șantaj prevăzută de art. 194 alin. 1 C.pen.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a C.pr.pen. raportat la art. 10 lit. d C.pr.pen. a dispus achitarea inculpatului Karetka Mihai Miklos sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj prevăzută de art. 194 alin. 1 C.pen. (pct. 1 din R 18/P/2009).

în baza art. 334 C.pr.pen. a schimbat încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpatului Diheneș Szabolcs Gyorgy. ..., din infracțiunea de șantaj prevăzută de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 194 alin. 1 C.pen. în infracțiunea de șantaj prevăzută de art. 194 alin. 1 C.pen.

în baza art. 11 pct. 2 lit. a C.pr.pen. raportat la art. 10 lit. d C.pr.pen. a dispus achitarea inculpatului Diheneș Szabolcs Gyorgy sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj prevăzută de art. 194 alin. 1 C.pen. (R 68/P/2010).

în baza art. 334 C.pr.pen. a schimbat încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpatului **Beke Imre**, ..., din infracțiunea de șantaj prevăzută de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 194 alin. 1 C.pen. în infracțiunea de șantaj prevăzută de art. 194 alin. 1 C.pen.

în baza art. 11 pct. 2 lit. a C.pr.pen. raportat la art. 10 lit. d C.pr.pen. a dispus achitarea inculpatului Beke Imre sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj prevăzută de art. 194 alin. 1 C.pen. (R.68/P/2010).

în baza art. 334 C.pr.pen. a schimbat încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpatului Nagy **Peter**, ..., din infracțiunea de șantaj prevăzută de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 194 alin. 1 C.pen. în infracțiunea de șantaj prevăzută de art. 194 alin. 1 C.pen.

în baza art. 11 pct. 2 lit. a C.pr.pen. raportat la art. 10 lit. d C.pr.pen. a dispus achitarea inculpatului Nagy Peter sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj prevăzută de art. 194 alin. 1 C.pen. (R. 68/P/2010).

În baza art. 334 C.pr.pen. a schimbat încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpatului **Toro Norbert**, ..., din infracțiunea de șantaj prevăzută de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 194 alin. 1 C.pen. în infracțiunea de șantaj prevăzută de art. 194 alin. 1 C.pen.

în baza art. 11 pct. 2 lit. a C.pr.pen. raportat la art. 10 lit. d C.pr.pen. a dispus achitarea inculpatului Toro Norbert sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj prevăzută de art. 194 alin. 1 C.pen. (R.68/P/2010).

în baza art. 348 C.pr.pen. a dispus anularea înscrisurilor: adeverință de salariu nr. 18418/21.07.2008, adeverință de salariu nr. 11419/14.07.2008, adeverință de salariu nr. 11420/14.07.2008, adeverință de salariu nr. 18426/22.07.2008, adeverință de salariu nr.

38/21.07.2008, declarație de avere din 01.04.2008 și declarație de avere din 09.04.2009, iar în baza art. 118 lit. a C.pen. dispune confiscarea acestor înscrisuri în favoarea statului.

în baza art. 191 alin. 1 C.pr.pen. a obligat pe inculpatul Ignia Constantin Cristian la plata sumei de 10.000 lei, cu titlul de cheltuieli judiciare în favoarea statului, iar în baza art. 192 alin. 3 C.pr.pen. restul cheltuielilor judiciare au rămas în sarcina statului.

S-a reținut că prin rechizitoriul întocmit de DNA - Serviciul Teritorial Oradea la data de 25.11.2009 în dosarul nr. 18/P/2009 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Ignia Constantin Cristian, ofițer de poliție, pentru comiterea infracțiunii de șantaj prevăzută de art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 194 alin. 1 C.pen. și punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpaților Ignia Constantin Cristian sub aspectul comiterii infracțiunii de fals intelectual în formă continuată prevăzută de art. 289 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen.. instigare la fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art. 25 C.pen. raportat la art. 290 C.pen., uz de fals în formă continuată prevăzută de art. 291 C.pen. și pentru două infracțiuni de fals în declarații prevăzute art. 292 C.pen. și Karetka Mihai Mikloș pentru comiterea infracțiunii de șantaj prevăzută de art. 13' din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 194 alin. 1 C.pen.

în fapt, s-a reținut că la începutul anului 2008, martorul Balla Imre a făcut demersuri pentru a împrumuta suma de 50.000 lei care îi era necesară pentru finanțarea unei afaceri în domeniul construcțiilor. A contactat mai multe persoane, printre care și pe Nagy Karoiy. Acesta nu a dat curs cererii, dar s-a angajat să caute o persoană care să aibă suma solicitată și să fie dispusă să acorde împrumutul cerut. După trecerea unui interval de timp, Nagy Karoiy l-a anunțat pe martorul Balla Imre că a găsit o astfel de persoană. Aceea persoană accepta acordarea unui împrumut pe termen lung, solicitând o dobândă lunară de 10%, adică 5.000 lei. Martorul a acceptat condițiile, iar în primele zile ale lunii februarie 2008, a primit suma de 50.000 lei de la Nagy Karoiy. Predarea banilor a avut loc în locuința lui Nagy Karoiy, fără prezența vreunui martor sau tară a se întocmi vreun înscris. Nagy Karoiy nu a dezvăluit identitatea împrumutătorului, precizându-i că este vorba de o persoană importantă din Oradea. În lunile martie și aprilie 2008, martorul Balla Imre a remis lui Nagy Karoiy suma de 10.000 lei reprezentând dobânda aferentă acestor luni, fără a fi prezent vreun martor sau fără a se întocmi vreun înscris. După plata acestor bani, Nagy Karoiy i-a comunicat lui Balla Imre că dobânda lunară a fost majorată de creditor la 12,5%. Ca urmare, pentru lunile mai și iunie 2008, martorul Balla Imre a plătit suma totală de 12.500 lei cu titlu de dobândă. Banii au fost dați în aceleași condiții lui Nagy Karoiy. În perioada aprilie - mai 2008, inculpatul Ignia Constantin Cristian l-a contactat pe martorul Balla Imre și au convenit ca acesta din urmă să execute lucrări de modernizare la locuința pe care inculpatul și-a cumpărat-o în Valea lui Mihai. Prețul acestora a fost stabilit la suma de 20.000 lei. La sfârșitul lunii iunie 2008, în timp ce martorul efectua lucrările de modernizare la care se angajase, inculpatul i-a comunicat că el este cel care i-a împrumutat suma de 50.000 lei și i-a cerut să-i plătească dobânda în mod direct, comunicându-i totodată noul quantum al acesteia și anume 14%. În luna septembrie 2008, inculpatul a majorat din nou dobânda la 15%. Când inculpatul a încercat o nouă majorare a dobânzii la 20%, martorul Balla Imre s-a opus susținând că nu o poate plăti. Începând cu luna iunie 2008, martorul Balla Imre i-a plătit inculpatului Ignia Constantin Cristian. în mod direct atât dobânda aferentă împrumutului cât și a penalizare de 1.600 euro ca urmare a unei plăți efectuată cu întârziere în cursul lunii iulie. În perioada martie - noiembrie 2008, martorul Balla Imre a plătit inculpatului Ignia Constantin Cristian, direct sau prin intermediul lui Nagy Karoiy, suma de 59.100 lei cu titlu de dobândă aferentă împrumutului de 50.000 lei. În perioada septembrie - octombrie 2008, martorul Balla Imre a vândut diverse bunuri pentru a putea să onoreze pretențiile inculpatului Ignia Constantin Cristian. Începând cu luna decembrie 2008, martorul Balla Imre nu a mai făcut nici o plată către inculpatul Ignia

Constantin Cristian. După stoparea plăților, cei doi au căutat diverse modalități de stingere a datoriei. Martorul Balla Imre a decis să-și vândă casa pentru ca din prețul obținut să poată achita debitul și dobânda aferentă. I-a propus totodată inculpatului Ignia Constantin Cristian să încheie un contract în formă autentică în care să se consemneze existența împrumutului și suma, dar acesta l-a refuzat.

În schimb, inculpatul Ignia Constantin Cristian i-a cerut să încheie un contract fictiv de vânzare cumpărare a casei pe care martorul Balla Imre o deține în Valea lui Mihai, urmând să se ocupe el de revânzare către un terț, iar din prețul obținut să-și rețină valoarea împrumutului și a accesoriilor. Martorul Balla Imre a refuzat propunerea crezând că inculpatul Ignia Constantin Cristian urmărește să obțină casa la un preț inferior valorii sale reale. Ultima discuție dintre cei doi referitoare la restituire împrumutului a avut loc la data de 06.01.2009, ocazie cu care inculpatul Ignia Constantin Cristian l-a amenințat că „este în stare de orice” pentru banii lui. În data de 19.02.2009 sau 20.02.2009, inculpatul Ignia Constantin Cristian și soția sa s-au deplasat la locuința martorului Balla Imre. Negăsindu-l acasă, inculpatul i-a spus martorei Aranycs Katalin, soacra martorului Balla Imre, că „va nenoroci toată familia, inclusiv copiii” dacă nu va restitui banii împrumutați.

În data de 24.02.2009, în timp ce se afla în Debrecen, martorul Balla Imre a fost contactat de inculpații Diheneș Szabolcs Gyorgy și Karetka Mihai Miklos. În aceeași seară, martorul Balla Imre s-a întâlnit cu cei doi la barul Wassabi din Debrecen. Inculpatul Diheneș Szabolcs Gyorgy i-a cerut martorului să-i plătească inculpatului Ignia Constantin Cristian suma de 25.000 euro pentru stingerea împrumutului, specificând că are termen de plată până la data de 15.03.2009.

Cu aceeași ocazie, inculpatul Diheneș Szabolcs Gyorgy i-a spus martorului că în caz de neplată va avea de suferit atât el cât și familia sa. La aceea întâlnire, inculpatul Diheneș Szabolcs Gyorgy era însoțit de 6 bărbați tineri, rași în cap și cu o atitudine amenințătoare. La revenirea în țară, **martorul** Balla Imre a relatat cele întâmplate martorului Silaghi Radu, șeful Poliției Valea lui Mihai, care l-a îndrumat să se adreseze organelor judiciare competente. În urma acestui sfat, la data de 26.02.2009, martorul Balla Imre a formulat o plângere la DNA pentru șantaj. După formularea acestei plângeri, la data de 22.03.2009, în jurul orelor 20.30, în fața casei martorului Balla Imre au oprit trei autoturisme, care au blocat autoturismul martorului. Farurile celor trei autoturisme au luminat curtea casei martorului, iar cele 9 persoane au proferat injurii și amenințări cu incendierea casei dacă nu plătește suma de 25.000 euro inculpatului Ignia Constantin Cristian. Cu aceeași ocazie, au exercitat violențe asupra autoturismului martorului Balla Imre, lovindu-l cu picioarele și au distrus o oglindă. Martorul Balla Imre a anunțat organele de poliție, care s-au deplasat la fața locului.

Totodată, în sarcina ofițerului de poliție judiciară Ignia Constantin-Cristian s-a reținut că a întocmit în numele Inspectoratului de Poliție al județului Bihor, în luna mai 2008, adeverințele de salariu nr. 18418/21.07.2008, nr. 11419/14.07.2008, nr. 11420/14.07.2008 și 18426/22.07.2008, în care a atestat date nereale referitoare la veniturile realizate în intervalul mai - iulie 2008 de către el și martorii Pantea Marian-Dan și Roteliuc Marius-Cătălin. Inculpatul Ignia Constantin l-a determinat pe Balla Imre, administratorul SC Frunik SRL Valea lui Mihai să emită adeverința de salariu nr. 38/21.07.2008, prin care să se ateste în fals că soția sa, martora Ignia Magdalena, este angajata acestei firme, iar apoi a folosit toate **actele** falsificate pentru a obține un credit de 23.000 lei de la Banca de Credit Luceafărul din Valea lui Mihai, jud. Bihor, respectiv pentru a garanta rambursarea unui credit.

În sarcina inculpatului Ignia Cristina s-a mai reținut că, în declarațiile avere din 1 aprilie 2008 și 9 aprilie 2009 a inserat date nereale, constând în ascunderea inițială a împrumutului acordat martorului Balla Imre, apoi indicarea unui quantum cu mult peste cel real, în nedeclararea veniturilor obținute din dobânzi, în sumă de 59.100 lei, pe care le-a

încasat în perioada martie - noiembrie 2008 de la martorul Balla Imre, precum și în declararea unei valori nereale obținute din vânzarea unui imobil, proprietate personală, situat în Salonta, jud. Bihor.

Prin rechizitoriul DNA - Serviciul Teritorial Oradea întocmit la data de 08.06.2011 în dosarul nr. 68/P/2010 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpaților Diheneș Szaboics Gyorgy, Beke Imre, Peto Zsolt Istvan, Nagy Peter și Toro Norbert pentru comiterea infracțiunii de șantaj prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 194 alin. 1 C.pen.

în fapt, s-a reținut că în data de 22.03.2009 cei cinci inculpați s-a deplasat la locuința martorului Balla Imre și l-au amenințat pe acesta că va avea de suferit el și familia sa dacă nu plătește suma de 25.000 euro inculpatului Ignia Constantin Cristian pentru stingerea datoriei pe care o avea față de acesta.

La termenul de judecată din 7 octombrie 2011, s-a dispus reunirea celor două cauze, conform art. 32 Cod procedură penală, cu referire la art. 33 lit. a Cod procedură penală, astfel că dosarul nr. 336/35/2011 a fost reunit la dosarul nr. 1397/35/2009 al acestei curți de apel (fila 206-208 din dosarul instanței de fond).

în ședința publică din 28.11.2012 s-a dispus disjungerea cauzei față de inculpatul Peto Zsolt Istvan, întrucât acesta se află arestat în Penitenciarul Favarosi Bunteles Budapesta, Ungaria, fiind învinuit de săvârșirea unei infracțiuni de omor și, cu toate demersurile făcute de către instanță, nu a fost transferat temporar în România.

în cursul cercetării judecătorești au fost administrate următoarele probe: audierea inculpaților Ignia Constantin Cristian (filele 61-62), Karetka Mihai Miklos (fila 60), Toro Norbert (fila 55 voi. III), Beke Imre (fila 56 voi. III) audierea martorilor Balla Imre (filele 133-134), Aranyics Katalin (fila 135), Koti Andras (fila 136), Silaghi Radu (fila 137 și 427 bis), Nagy Karoly (fila 138), Marian Alexandru (fila 139), Helm Janos (fila 152), Karsai Karoly (fila 153), Gndnt Janos (fila 154), Carđoș Carmen Victoria (fila 164), Pantea Marian Dan (fila 165), Csomos Zsolt (fila 166), Olyus Ferenc Levente (fila 179), Dinuță Ioan Cristian (fila 180), Zih Sandor (fila 181-182), Purgui Andrei (fila 190), Ladanyi Iuliana (fila 191), Ignia Magdalena (fila 192), Fele Szaboics (fila 199), Erdei Zsolt Zoltan (lila 286- 287), Szabo Jozsef (fila 288), Opriș Gheorghe Marius (fila 317), Balla Zsuzsanna (filele 324-326), Todor Iuliu (fila 463), efectuarea unor confruntări între martorul Balla Imre și inculpatul Ignia Constantin Cristian (filele 318-320), între martorul Balla Imre și inculpatul Karetka Mihai Miklos (filele 321-323) între martorii Balla Imre și Opriș Gheorghe Marius (fila 316), martorii Opriș Gheorghe Marius și Silaghi Radu (fila 425).

Referitor la punctul 1 din rechizitoriu, s-a reținut să susținerile inculpaților referitoare la episodul din seara zilei de 22 martie 2009, sunt infirmate de către martorii Erdei Zsolt (filele 58-61, 178-182 - voi. I dosar urmărire penală, 286-287 dosarul instanței) și Szabo Jozsef (filele 118, 120-124, 259-265 - voi. I dosar urmărire penală, fila 288 dosarul instanței), care au relevat că în fața locuinței lui Balla s-au purtat discuții pe un ton mai ridicat, aceștia dându-și seama că este vorba despre „o dispută între o persoană din interiorul curții și inculpații Karetka și Diheneș”. Potrivit susținerilor celor doi martori, prezenți la fața locului, cei doi inculpați s-au certat cu persoana din curte circa 5-10 minute, până au venit organele de poliție.

Susținerile celor doi martori, cetățeni maghiari, se coroborează cu plângerea și depozițiile martorului Balla Imre (filele 37, 39, 42-45, 103-104, 272-277 - voi. I, 339 - voi. II dosar urmărire penală, 133, 318-320, 321-323 dosarul instanței), a martorului Karsai Kaorly (filele 316-318 - voi. I dosar urmărire penală, fila 153 dosarul instanței), aceștia relevând că, în data de 22 martie 2009, după lăsarea întunericului, în fața casei denunțatorului au apărut trei persoane care strigau, loveau cu piciorul poarta și îl somau pe Balla Imre să iasă afară,

după care au sosit polițiștii la fața locului. Din planșele foto atașate la procesul-verbal de cercetare la fața locului (filele 118-121 - voi. 1 dosar urmărire penală), rezultă că au fost prelevate trei tipuri de urme de încălțăminte din fața locuinței lui Balla Imre.

Potrivit depoziției Balla Zsuzsanna (filele 278 și urm. - voi. I dosar urmărire penală, fila 325 verso din dosarul instanței), în fața casei au oprit trei mașini, din care au coborât mai multe persoane, dintre care martora i-a identificat pe inculpații Diheneș Szabolcs și Karetka Mihai, „care alături de un necunoscut au fost liderii grupului” ce „urlau”. Susținerile martorei, că în fața casei au venit mai multe persoane sunt contrazise de celelalte mijloace de probă. respectiv urmele de încălțăminte prelevate din fața locuinței și declarațiile martorilor susmenționați.

În raport de cele mai sus arătate, instanța a reținut că din grupul de persoane ce s-a deplasat la locuința martorului Balla Imre, doar inculpații Diheneș Szabolcs și Karetka Mihai și încă o persoană rămasă neidentificată au venit în fața porții și au provocat scandalul, care l-a determinat pe martorul Balla Imre să solicite intervenția organelor de poliție.

Martora Aranyics Katalin, soacra denunțatorului, a declarat în faza de urmărire penală (filele 324-326 - voi. I) că știa de împrumutul pe care Balla Imre l-a obținut de la inculpatul Ignia Cristian, însă aceasta a susținut că întreaga sumă de bani a fost plătită. Totodată martora a arătat că în luna martie a anului 2009 ginerele și fiica sa au fost amenințați de mai multe persoane, aspecte pe care le-a aflat de la martorii Karsai Karoly, Orosz Zoltan Șandor (filele 327-329 -voi. I dosar urmărire penală) și Helm Janos (fila 152 verso dosarul instanței). În fața instanței (fila 135), martora a revenit asupra depoziției anterioare, precizând că este în grad de rudenie cu inculpatul Karetka, care „este nevinovat” și „nu i-a amenințat familia cu nicio ocazie”.

Martorul Helm Janos a declarat în faza de cercetare judecătorească că știe de la Balla Imre faptul că inculpatul Ignia Cristian l-a amenințat „că va trimite indivizi pentru a-și recupera banii”, iar el, a constatat aproximativ înainte cu o lună de data de 22 martie 2009 că Balla Imre era foarte speriat și agitat.

Martorul Koti Andras a precizat în declarațiile sale (filele 283-287 - voi. I dosar urmărire penală, fila 136 dosarul instanței) că inculpatul Karetka Mihai este în relații foarte apropiate cu inculpatul Diheneș Szabolcs, aspect de altfel necontestat de inculpat și că a asistat la o discuție între inculpatul Karetka și Balla Imre. în luna februarie 2009. când acesta din urmă i-a cerut bani cu împrumut sau să-i găsească un cumpărător pentru casă. De asemenea, martorul a arătat că în 23 martie 2009, inculpatul Karetka a venit la locuința lui Balla Imre, reproșându-i că l-a reclamat la poliție și cerându-i să-și retragă plângerea, ocazie cu care și-a manifestat și regretul „pentru neplăcerile create”. Aceste aspecte sunt confirmate de către Balla Imre în depozițiile date pe parcursul procesului penal, precum și de către soția acestuia, martora Balla Zsuzsanna.

Martorul Kertesz Csaba (filele 314-315 - voi. I dosar urmărire penală) a declarat că, în seara zilei de 22 martie 2009, a văzut în fața locuinței lui Balla Imre trei autoturisme, precum și persoane cu o constituție robustă, pe care organele de poliție le-au condus la sediul Poliției orașului Valea lui Mihai (în acest sens a se vedea și procesul-verbal de constatare - fila 105 -voi. I dosar urmărire penală).

Martorul Silaghi Radu, șeful Poliției Valea lui Mihai, a susținut în declarațiile date (filele 283-285, 286-287 - voi. I dosar urmărire penală, 157 dosarul instanței) că la finele lunii februarie 2009. Balla Imre a venit la sediul poliției și i-a comunicat că în Ungaria, la Debrecen. inculpatul Diheneș Szabolcs i-a cerut să-și achite datoria față de inculpatul Ignia Cristian, dacă nu vrea să suport repercusiuni, iar el l-a îndrumat să urmeze căile legale. A mai arătat martorul că inculpatul Ignia Cristian, în seara zilei de 22 martie 2009. la sediul poliției. l-a întrebat pe Balla Imre când are de gând să-și plătească datoria, întrucât are și el de achitat

credite la bancă. Martorul a menționat și faptul că, în seara respectivă, la intervenție nu a fost solicitat inculpatul Ignia Cristian, întrucât nu era de serviciu (fila 114 - voi. I dosar urmărire penală). Însă, în pofida acestui fapt, a apărut și și-a oferit sprijinul în vederea efectuării cercetărilor față de grupul de cetățeni maghiari.

S-a reținut că martorul Opreș Gheorghe, propus în apărare de către inculpatul Ignia Cristian a relevat că Silaghi Radu l-a trimis la locuința lui Ignia pentru a-l aduce la sediul poliției, ca să-l ajute la anchetă, iar el a executat ordinul, luându-l de acasă pe inculpatul Ignia și aducându-l la sediul Poliției din Valea lui Mihai (fila 317 dosar instanță).

Referitor la persoana inculpatului Ignia Cristian, martorul Silaghi Radu, ca șef al acestuia, a arătat că este „un foarte bun profesionist și are un comportament adecvat în societate”. Cu privire la Balla Imre, martorul a precizat că ulterior datei de 22 martie 2009, a aflat în localitate că are datorii la diverse persoane, susținerile acestuia în acest sens coroborându-se cu depozițiile martorilor Nagy Karoly (fila 138 dosarul instanței), Marian Alexandru (fila 139 dosarul instanței), Helm Janos (fila 152 dosarul instanței), Gnant Janos (fila 154 dosarul instanței), Pantea Marian-Dan (fila 165 dosarul instanței), Csomos Zsolt (fila 166 dosarul instanței), Olyus Ferenc (fila 178 dosarul instanței), Zih Șandor (filele 181-182 dosarul instanței) și Fele Szabolcs (fila 199 dosarul instanței). Unii dintre acești martori, propuși în apărare de către inculpații Kartka Mihai și Ignia Cristian, au relevat împrejurarea că Balla Imre, din cauza datoriilor pe care nu și le-a achitat, a fost nevoit să se mute din Valea lui Mihai în Ungaria. Tot în acest sens, martorul Opreș Gheorghe a arătat că „se zvonea pe la colțuri” că Balla are datorii mari, iar ulterior a vorbit personal cu acesta, ocazie cu care Balla i-ar fi spus că în seara de 22 martie 2009 a fost în eroare cu privire la persoanele care au descins la locuința sa, crezând că sunt cămătari (filele 316-317 dosarul instanței).

Plângerea lui Balla Imre, care a înțeles să participe în proces în calitate de martor (fila 140 verso dosarul instanței) și declarațiile acestuia se coroborează, în parte, cu declarațiile martorilor sus-menționați.

S-a reținut că în mod constant, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de cercetare judecătorească martorul denunțator a afirmat că a primit banii de la inculpatul Ignia Cristian cu dobândă, pe care a achitat-o lunar, până în luna decembrie a anului 2008. Aceste susțineri sunt confirmate doar de către soția acestuia, martora Balla Zsuzsanna, care, evident, are o poziție subiectivă în cauză, acest aspect necoroborându-se cu nici un alt mijloc de probă. De altfel, Balla Imre a arătat cu ocazia audierii în fața instanței că i-a dat inculpatului Ignia Cristian personal banii cu titlul de dobândă, nefiind prezente alte persoane cu nicio ocazie și că nici nu a întocmit vreun înscris cu care să-și poată dovedi susținerile. Mai mult, unii dintre martori, au relevat că denunțatorul a primit cu titlul de împrumut bani de la inculpat fără dobândă (a se vedea în acest sens și depoziția martorului Gnant Janos - fila 154 dosarul instanței).

În aceste condiții, instanța constată că nu se confirmă susținerile lui Balla Imre că inculpatul Ignia Cristian i-a perceput dobânzi cu privire la sumele împrumutate.

S-a constatat că plângerea și declarațiile martorului Balla Imre se coroborează în parte și cu înregistrările din 9 decembrie 2008 (filele 55-58 - voi. I), 6 ianuarie 2009 (filele 59-61 - voi. I), 24 februarie 2009 (filele 62-65 - voi. I), realizate de Balla Imre cu ajutorul unui receptor telefonic mobil marca LG SCITNEIDER, care potrivit art. 91/6 alin. 2 Cod procedură penală constituie mijloace de probă.

Astfel, din discuția telefonică purtată de către inculpatul Ignia Cristian cu Balla Imre, rezultă că inculpatul i-a cerut pe un ton ferm banii, iar Balla Imre a solicitat amânarea plății, comunicându-i că a vorbit cu diverse persoane dispuse să cumpere casa, care însă au amânat pe luna martie sau aprilie efectuarea tranzacției. Din convorbirea avută de Nagy Karoly cu Balla Imre la data de 6 ianuarie 2009, rezultă că lui Balla Imre i s-a atras atenția că, dacă nu-i

remite datoria inculpatului Ignia Cristian acesta poate „da una-două telefoane și [pe Balla Imre] așa [îl] va rezolva că nu [va mai] primi de lucru în veci" (fila 60 - voi. I dosar urmărire penală). Același martor i-a comunicat lui Balla Imre că pe inculpatul Ignia Cristian „îl costă doar un telefon" ca să îl rezolve și l-a întrebat „de ce [n-a] făcut o hârtie că de-atunci până atunci o să plătească... la notar ..." (fila 61 - voi. I dosar urmărire penală). Cu acea ocazie Balla Imre s-a plâns martorului că inculpatul „vine în fiecare seară la el acasă, cerându-i zilnic banii, deși a plătit datoria, iar ultima dată a vrut să-l omoare" (fila 61 - voi. I dosar urmărire penală). Din discuțiile avute de martorul Balla Imre cu inculpatul Diheneș Szabolcs la data de 24 februarie 2009, rezultă că acesta era interesat dacă martorul a plătit ceva din datoria de 25.000 euro și i-a spus „cu toată lumea să ai pe lumea asta, dar cu mine să n-ai niciodată!" (fila 64 - voi. I dosar urmărire penală), apoi l-a anunțat că dacă achită datoria și-l mai deranjează alte persoane să-i comunice, că „merge [el] afară, la fața locului. înțelege?" (fila 64 - voi. I dosar urmărire penală), cerându-i să-i spună în mod expres data la care înțelege să plătească datoria (fila 65 - voi. I dosar urmărire penală). Din discuțiile telefonice ale inculpatului Diheneș Szabolcs cu o femeie, ce au avut loc la data de 23 martie 2009, interceptate ca urmare a autorizării de către Curtea de Apel Oradea (a se vedea încheierea penală nr. 3/S/2009 - fila 69 voi. I dosar urmărire penală), rezultă că inculpatul Diheneș a venit în România pentru că „Miși [inculpatul Karetka] își dă banii la toată lumea", așa că „a fost musai" să vină la Valea lui Mihai (fila 75 - voi. I dosar urmărire penală), după care a precizat că „a fost treaba lui îmi [Balla Imre], a polițaiului [Ignia Cristian]!" (fila 76 - voi. I dosar urmărire penală), motiv pentru care au ajuns la Poliția din Valea lui Mihai (discuția s-a purtat după orele 24,00, când grupul de inculpați plecaseră din sediul poliției).

În discuția purtată între Balla Imre și „Jani", la data de 22 martie 2009, orele 20,53. denunțatorul i-a spus interlocutorului că a ajuns poliția în fața casei sale, unde erau Miși. „strigătorul șef și Szabi (inculpații Karetka Mihai și Diheneș Szabolcs) care, „urlau ca descreierații" că sar gardul și intră în casă, amenințându-l „că îl rezolvă pe el și familia sa", îi adresau cuvinte triviale (fila 78 - voi. I dosar urmărire penală) și îi cereau să spună când are de gând să „plătească lovelele" (fila 79 - voi. I dosar urmărire penală). Totodată, Balla Imre, în discuțiile avute cu o altă persoană „Ica", i-a comunicat acesteia că acum este bine, întrucât va fi protejat de forțele de ordine, dar „asta e o zi... vin și mâine, și poimâine, și-n fiecare zi", ca să-i dea lui Miși și Csabi cei 25.000 euro.

La data de 23 martie 2009, în jurul orelor 10,53, potrivit interceptărilor aflate la dosar, inculpatul Karetka Mihai l-a contactat telefonic pe Balla Imre, cerându-i să se întâlnească la casa de lemn, pentru „treaba de ieri" (fila 80 - voi. I dosar urmărire penală), spunându-i totodată „n-ai de ce să-ți fie frică". După 10 minute de la primul apel telefonic, Balla Imre l-a sunat pe inculpatul Karetka Mihai cerându-i să vină la el acasă dacă vrea să se întâlnească (fila 81 - voi. I dosar urmărire penală). Referitor la acest aspect, în fața instanței, martorul Balla Imre a relevat că nu a dorit să se ducă la locul de întâlnire stabilit de către inculpatul Karetka Mihai, pentru „simplul motiv că n-am știut ce vrea și, de altfel, [m]i-a fost frică că este la el inculpatul Diheneș" (fila 322). Cei doi s-au întâlnit mai târziu, aspectele discutate fiind inserate în conținutul declarațiilor lui Balla Imre și a martorului Koti Andras (fila 136).

S-a mai observat că se pretinde că inculpatul Ignia Cristian a cerut denunțatorului să-i remită sumele de bani pe care i le-a dat cu titlul de împrumut și pentru că martorul Balla Imre nu a înțeles să-și achite datoria, a apelat la inculpatul Karetka Mihai, care, la rândul său, i-a cerut sprijinul inculpatului Diheneș Szabolcs în vederea recuperării banilor împrumutați.

S-a apreciat că din probele administrate în cauză rezultă că inculpatul Ignia Cristian a cerut de la denunțator suma de 22.000 de euro reprezentând echivalentul celor 80.000 lei împrumutați, iar inculpații Karetka Mihai și Diheneș Szabolcs i-au solicitat denunțatorului

suma de 25.000 euro, cu același titlu, solicitare care a avut loc cu ocazia întâlnirii lor la barul Wasabi din Debrecen, Ungaria.

În ceea ce privește suma împrumutată de inculpatul Ignia Cristian martorului, potrivit probatoriului administrat în cauză, s-a reținut că în anul 2008 exista o relație apropiată între inculpatul Ignia Cristian și martorul Balla Imre, împrejurare ce reiese din faptul că inculpatul Ignia Cristian a acceptat cu două ocazii distincte să-l împrumute pe martor cu suma mari de bani, pentru una dintre sune neîntocmind niciun înscris, dar și din faptul că inculpatul Ignia Cristian și-a permis să-i ceară lui Balla Imre să întocmească în fals o adeverință din care să rezulte că soția sa este angajată la firma de construcții a denunțatorului, precum și în raport de faptul că inculpatul a acceptat să garanteze rambursarea creditului solicitat de sora denunțatorului, numita Balla Eniko.

De asemenea, inculpatul Ignia Cristian, la data scadenței împrumutului - ianuarie 2009, i-a cerut lui Balla Imre, în repetate rânduri, să-i restituie banii împrumutați (anterior intervenției inculpaților Karetka Mihai și Diheneș Szabolcs), cât și în seara zilei de 22 martie 2009, la sediul Poliției Valea lui Mihai. Cererile adresate de către inculpatul Ignia Cristian către denunțator, inclusiv solicitarea ca acesta să-și vândă casa pentru a-i restitui împrumutul, nu sunt de natura unei acțiuni de constrângere efectivă, care să întrunească cerințele unui șantaj sub amenințare.

S-a reținut că la dosarul cauzei nu există un minimum de dovadă (directă sau indirectă), martori, înregistrări etc, din care să rezulte că inculpatul Ignia Constantin Cristian i-a cerut prin amenințare martorului Balla Imre o altă sumă de bani decât cea împrumutată, necuvenită, cu excepția susținerilor denunțatorului și a martorului Helm Janos care însă cunoștea această împrejurare din spusele denunțatorului.

De altfel, probele administrate în cauză atestă că inculpatul Ignia Cristian se cunoaște cu inculpatul Karetka Mihai, însă nu-l cunoaște pe inculpatul Diheneș Szabolcs, aspect necontestat de către cei doi și subliniat de altfel și de către martori, mai puțin de către Balla Imre care, a declarat în faza de cercetare judecătorească că știe de la Diheneș Szabolcs că inculpatul Ignia Cristian l-a ajutat cu o anumită ocazie. Având în vedere că această depoziție este singulară, neconfirmată de celelalte mijloace de probă, instanța nu o poate valorifica din punct de vedere probator.

Cu privire la cele întâmplate în data de 22.03.2009, este cert că cei 5 inculpați -Karetka Mihai Miklos, Diheneș Szabolcs Gyorgy, Beke Imre, Nagy Peter și Toro Norbert au fost la locuința martorului denunțator Balla Imre. Tot cert este că aici că au existat anumite acțiuni care au condus la intervenția poliției. Nu există însă nici o probă, cu excepția declarației martorului denunțator Balla Imre din care să rezulte fără puțință de tăgadă că în acea împrejurare s-au profesat amenințări ori s-au exercitat pentru ca inculpatului Ignia Constantin Cristian să-i fie restituit împrumutul.

Astfel, martora Aranyics Katalin, soacra martorului Balla Imre, declară că știe de martorii Karsai Imre și Orosz Zoltan despre cele întâmplate în seara de 22.03.2009. Nu relatează că în aceea împrejurarea s-ar fi vorbit măcar despre restituirea împrumutului ci dimpotrivă afirmă că „nu cunosc până în prezent, și nici ginerele sau fiica mea nu mi-ai relatat ce au dorit acele persoane" (fila 325 voi. I).

Martorul Karsai Karoly (fila 153 dosar fond) arată doar că a văzut trei persoane în fața casei lui Balla Imre care l-au strigat pe acesta să iasă afară. Nu l-a văzut pe acesta ieșind și nici nu știe despre ce vorbeau cei trei, neputând percepe cele spuse de aceștia din cauza distanței la care se afla, circa 150 metri. Aceeași poziție a avut-o și în cursul urmăririi penale (filele 317-318, voi. I).

Martorii Erdei Zsolt Zoltan și Szabo Jozsef (filele 286-288 dosar fond) persoane care au venit în aceleași mașini cu inculpații, nu pot preciza conținutul discuției care a avut loc

între inculpații care au ieșit din mașini și persoana sau persoanele care au ieșit din casa martorului Balla Imre.

Martorul Helm Janos, fost cumnat cu martorul Balla Imre, declară că a fost contactat **telefonic** de acesta în data de 22.03.2009, seara, și că i-a spus că sunt niște băieți în fața casei sale și că „a anunțat poliția neștiind ce se întâmplă” și „crezând că sosirea acelu grup are legătură cu restituirea unei sume de bani”, fără însă a indica care sunt elementele care îl conduc la această bănuială, (fila 152 dosar fond).

Nici măcar soția denunțatorului Balla Imre, martora Balla Zsuzsanna (filele 324-325 dosar fond) nu poate preciza ce anume s-a întâmplat în seara respectivă. Astfel martora declară că a observat că în fața casei opresc trei mașini și coboară mai multe persoane dintre care i-a recunoscut pe inculpații Karetka Mihai Miklos și Diheneș Szabolcs. S-a speriat și i-a cerut soțului său să anunțe poliția. Mai arată că „știu că în stradă se urla, fără să realizez ce se spune și cine strigă”.

Având în vedere că la pronunțarea unei condamnări instanța trebuie să-și întemeieze convingerea vinovăției inculpaților pe baza unor probe sigure, certe și, întrucât în cauză probele în acuzare nu au caracter cert în ceea ce-i privește pe cei trei inculpați cetățeni maghiari, nu sunt decisive, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției lor, instanța constată că se impune a se da eficiență regulii potrivit căreia „*orice îndoială este în favoarea inculpatului*”. Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției de nevinovăție, care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în art. 3 Cod procedură penală se regăsește în materia probațiunii.

S-a reținut că în lipsa unor probe certe, sigure și decisive, nu își poate întemeia hotărârea pe probabilitate, or, în cauză, astfel cum am reliefat anterior, nu există probe în sprijinul învinuirii.

Totodată, s-a mai reținut că subiect activ nemijlocit al infracțiunii nu poate fi decât o persoană dintre cele prevăzute la art. 1 din Legea nr.78/2000, întrucât legea cere ca acesta să fie un subiect circumstanțiat, codificat. Toți inculpații au fost trimiși în judecată în calitate de autori, prin urmare, pentru a reține în sarcina lor infracțiunea din legea specială -Legea nr. 78/2000 - ar trebui ca să aibă calitatea cerută de acest text de incriminare, însă doar inculpatul Ignia Constantin Cristian are această calitate, nu și ceilalți.

Prin urmare s-a constatat că nu poate fi reținută încadrarea din rechizitoriu, iar pentru ceilalți se impune schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de șantaj prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 194 alin. 1 C.pen. în infracțiunea de șantaj prevăzută de art. 194 alin. 1 C.pen. (în același sens, decizia penală nr. 343/01.02.2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

Cu privire la punctul 2 din rechizitoriu s-a reținut că inculpatul Ignia Constantin Cristian, în declarația olografă dată în faza de urmărire penală (fila 6 - voi. II), precum și în celelalte declarații date la procuror (filele 7-9, 22, 23-24 - voi. II) și în faza de cercetare judecătorească (fila 61) recunoaște că a întocmit în fals adeverințe de salariu pe care apoi le-a semnat și a aplicat ștampila Poliției Valea lui Mihai, după care le-a depus la Banca de Credit Luceafărul (a se vedea în acest sens și declarațiile martorului Dinuță Cristian, angajatul băncii - filele 125-129 - voi. II dosar urmărire penală, 180 dosarul instanței, precum și ale martorilor Pantea Marin-Dan - filele 121-122 - voi. II, fila 165 dosarul instanței și Roteliuc Marius -filele 123-124 - voi. II dosar urmărire penală).

în cauză a fost efectuată o constatare tehnico-științifică a scrisului, care atestă că scrisul de completare de pe înscrisurile false aparține inculpatului Ignia Constantin Cristian (filele 112-118 - voi. II dosar urmărire penală).

în consecință, s-a reținut că față de modalitatea în care inculpatul Ignia Cristian a comis infracțiunea de falsificare a adeverințelor de salariu, văzând că a atestat împrejurări

necorespunzătoare adevărului cu prilejul întocmirii înscrisurilor, deși nu avea ca atribuție de serviciu întocmirea unor astfel de înscrisuri oficiale și a semnat în fals în locul persoanei îndrituite să elibereze astfel de adeverințe, după care le-a folosit, depunându-le la bancă pentru a obține creditul.

S-a constatat că nu subzistă infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 289 Cod penal, ci infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale, prevăzută de art. 288 Cod penal, motiv pentru care, în baza art. 334 Cod procedură penală, a schimbat încadrarea juridică a faptelor descrise la punctul 2 din rechizitoriu din infracțiunea prev. de art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal în infracțiunea prev. și pcd. de art. 288 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal.

Referitor la cererea inculpatului formulată în sensul de a se dispune achitarea sa pe motiv că nu a avut intenția, prin faptele sale, de a produce consecințe juridice (fila 89 dosarul instanței de fond) s-a apreciat că nu pot fi primite de instanță, fiind neîntemeiate.

S-a reținut că este dovedit în mod cert că inculpatul Ignia a completat cererea de credit pentru persoane fizice (fila 28 - voi. II dosar urmărire penală) în care a inserat că soția realizează un venit lunar de 1533,66 lei, cu toate că știa că aceasta nu lucrează, fiind casnică și, prin urmare, nu realizează venituri din salarii. Tot inculpatul a depus la dosarul de creditare a copie a cărții de identitate a soției (fila 32) și adeverința de venituri nr. 38 din 21 iulie 2008 prin care se atesta în fals că Ignia Magdalena este angajată SC Frunik SRL (fila 33 - voi. II dosar urmărire penală). Este de relevat și împrejurarea că martora Ignia Magdalena cunoștea despre existența adeverinței false, întrucât în scriptul „angajament de plată” (fila 34 - voi. II urmărire penală) a menționat că este angajată societății sus-menționate și în această calitate a consimțit ca în caz de neplată a creditului de către inculpatul Ignia Cristian să i se rețină din veniturile sale lunare sumele necesare pentru achitarea ratelor, dobânzilor etc., iar în cazul în care își va schimba locul de muncă să informeze instituția de credit și să aducă o nouă adeverință de salariu.

S-a mai reținut că în ceea ce-1 privește pe inculpatul Ignia Constantin Cristian, este demonstrat cu actele depuse la dosar (filele 28 și urm. - voi. II dosar urmărire penală), cu depozițiile martorului Dinuță Cristian (filele 125-129 - voi. II dosar urmărire penală, fila 180 dosarul instanței), precum și cu declarațiile martorului Balla Imre (filele 337 și urm. - voi. II dosar urmărire penală, filele 134, 320 dosar instanță) că intrat în posesia adeverinței false emisă de Balla Imre și a folosit-o, depunând-o la bancă la 15 iulie 2008 pentru a obține un împrumut de 23.000 lei (contractul de credit nr. 188 din 15 iulie 2008).

S-a apreciat că nu pot fi luate în considerare susținerile inculpatului Ignia Constantin Cristian formulate în sensul că a dorit ca martorul denunțator să o angajeze pe soția sa, în raport cu declarațiile martorilor Ignia Magdalena și Balla Imre, precum și cu susținerile sale că reprezentantul băncii i-a comunicat că nu prezintă bonitate, motiv pentru care i-a cerut lui Balla Imre să elibereze o adeverință de venit pe seama soției sale și în niciun caz să o angajeze la firma de construcții.

Prin urmare, s-a constatat că vinovăția inculpatului Ignia Cristian sub aspectul comiterii instigării la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. și ped. de art. 25 Cod penal rap. la art. 290 Cod penal este demonstrată în cauză.

În ceea ce **privește punctul III din rechizitoriu** s-a reținut că este de relevat că inculpatul Ignia Cristian a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 292 Cod penal (2 infracțiuni), reținându-se, în esență, că fiind ofițer de poliție avea obligația să-și declare averea conform Legii nr. 161/2003, respectiv OUG nr. 14/2005, iar în declarațiile de avere din 1 aprilie 2008 și 9 aprilie 2009 a inserat date necorespunzătoare adevărului prin ascunderea, inițial, a împrumutului acordat martorului Balla Imre, apoi prin indicarea unui cuantum cu mult peste cel real, prin nedeclararea veniturilor din dobânzi în

sumă de 59.100 lei pe care le-a încasat în perioada martie-noiembrie 2008 de la Balla Imre, precum și declararea unei valori nereale cu privire la suma obținută din vânzarea unui imobil din Salonta.

S-a constatat că în declarația de avere din 1 aprilie 2008 (filele 250-251 - voi. II dosar urmărire penală), inculpatul nu a menționat împrumutul acordat denunțatorului Balla Imre, întrucât, conform susținerilor sale, suma de 20.000 lei a fost dată abia în data de 22 iulie 2008, aspect dovedit și cu contractul de împrumut dovedit la dosar (fila 63), precum și cu depoziția martorului Balla Imre. care în faza de cercetare judecătorească a arătat că cele înserate în contract corespund adevărului, mai puțin aspectul referitor la mențiunea „fără dobândă” (fila 134 verso). Totodată, martorul Balla Imre a relevat că la momentul încheierii contractului a avut o discuție cu inculpatul Ignia Cristian spunându-i că a efectuat lucrări de renovare la casă, în sumă de 50-60.000 lei, activități care au început în mai 2008 și au durat până în octombrie 2008, aceste împrejurări fiind de natură să confirme susținerile inculpatului în sensul că împrumutul a fost acordat în mod cert în data de 22 iulie 2008. în același sens se va reține că și contractul de antrepriză este datat de 16 mai 2008 (fila 127 dosarul instanței), facturile emise pe firma Frunik SRL Valea lui Mihai poartă aceeași dată (fila 129), chitanța nr. 24 este emisă la 23 octombrie 2008 (fila 130), iar înscrisul sub semnătură privată în care s-a menționat că Balla Imre a primit suma de 7.000 lei de la „domnul Cristi” (inculpatul Ignia Constantin - fila 132 dosarul instanței) este datat 23 mai 2008.

Referitor la împrumutul de 60.000 lei, cu privire la care Balla Imre a declarat că l-a primit în februarie 2008 de la martorul Nagy Karoly, inculpatul Ignia Cristian a arătat în fața instanței că l-a acordat personal denunțatorului la circa o săptămână după ce i-a remis suma de 20.000 lei. Susținerile inculpatului în acest sens sunt confirmate de către martorul Nagy Karoly, care, în mod constant (filele 342 - voi. I dosar urmărire penală, 138 dosar instanță) a menționat că la finele lunii iulie 2008, începutul lui august 2008, inculpatul și soția acestuia i-au dat lui Balla Imre suma solicitată, respectiv 60.000 lei și nu 50.000 lei cum susține martorul Balla Imre. Depoziția acestui martor se coroborează cu declarațiile martorului Marian Alexandru (fila 346 - voi. 1 dosar urmărire penală, fila 139 din dosarul instanței), prezent și acesta în momentul predării banilor.

Martorul Gnant Janos (fila 154 din dosarul instanței) a declarat că știe că Balla Imre a împrumutat de la Ignia Cristian o sumă mare de bani „respectiv aproximativ 40.000 lei pentru câteva zile, fără dobândă” și a arătat că acesta era foarte stresat că nu poate să restituie împrumutul. Totodată, martorul a relevat că banii au fost înmânați de către inculpatul Ignia Cristian după ce un sfert din lucrările de reparații efectuate la casa acestuia erau finalizate, ceea ce este de natură a întări convingerea instanței în sensul că într-adevăr această sumă de bani i-a fost împrumutată martorului denunțator după începerea efectuării lucrărilor la locuința inculpatului și nu în luna februarie a anului 2008, cum susține denunțatorul.

De asemenea, martorul Csomos Zsolt (fila 166 dosarul instanței) a susținut că martorul Balla Imre i-a comunicat împrejurarea că în luna iulie 2008 a luat un împrumut de 20.000 lei de la soții Ignia, iar la circa două săptămâni inculpatul Ignia i-a mai împrumutat 60.000 lei. Același martor a arătat că i s-au adus la cunoștință acest fapt de către martorul denunțator în perioada de timp în care se derulau lucrări de reparații la locuința inculpatului Ignia Cristian. Martorul Fele Szabolcs (fila 199 dosarul instanței) a declarat că știe de la Balla Imre că acesta a primit în vara anului 2008 suma de 60.000 lei.

Aceste aspecte, reliefate de martorii sus-menționați, fac dovada că data împrumutului precizată de către inculpatul Ignia Cristian este cea reală.

S-a înlăturat ca nesinceră susținerea martorului Balla Imre că a primit o sumă de 50.000 lei în luna februarie 2008, fiind demonstrat că suma împrumutată este în quantum de 60.000 lei și a fost dată la finele lunii iulie 2008.

Așa cum s-a arătat și cu privire la faptele reținute în sarcina inculpatului Ignia Cristian la punctul II din rechizitoriu, actele și lucrările aflate la dosar nu confirmă susținerile martorului denunțator că i s-au perceput dobânzi pentru sumele primite de la inculpatul Ignia Cristian.

Cu privire la vânzarea casei din Salonta, jud. Bihor, către soții Ladany, s-a reținut că inculpatul Ignia Cristian a inserat din greșeală în conținutul declarației de avere datată 1 aprilie 2008 că, din vânzarea casei către Ladany Iuliana și Andrei a obținut suma de 200.000 lei (a se vedea pct. III din declarația existentă la filele 250-251 - voi. I dosar urmărire penală, filele 111-112 din dosarul instanței).

Martorii Ladany Iuliana (filele 350-351 - voi. II dosar urmărire penală, fila 191 dosarul instanței) și Ladany Andrei (filele 317-319 - voi. II dosar urmărire penală) au susținut că au cumpărat casa din Salonta, situată pe str. K. Karoly, nr. 1, cu suma de 38.000 lei și întrucât era mobilată i-au remis inculpatului pentru mobilier suma de 25.000 lei. deci în total 63.000 lei. Depoziția celor doi martori se coroborează cu susținerile inculpatului Ignia Cristian (fila 62 din dosarul instanței), precum și cu contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 783 din 22 februarie 2008 de BNP Szasz Denes-Albert (fila 261 - voi. I dosar de urmărire penală).

Referitor la declarația de avere din 9 aprilie 2009 (filele 254-255 - voi. I dosar urmărire penală), s-a reținut că, la pct. IV/2, în mod corect, inculpatul Ignia Cristian a menționat că a dat cu titlul de împrumut suma de 80.000 lei lui Balla Imre, aspect recunoscut de Balla Imre (filele 133-134 din dosarul instanței de fond), recunoaștere care se coroborează cu depozițiile martorilor în acest sens, precum și cu contractul sub semnătură privată pentru suma de 20.000 lei, datat 22 iulie 2008.

înregistrarea ambiantală din 9 decembrie 2008 (filele 55-58 - voi. I dosar urmărire penală), la care face referire acuzarea pentru a demonstra că susținerile inculpatului Ignia Cristian sunt nereale nu face dovada împrumutului luat de Balla Imre, ci doar a faptului că acesta mai trebuia să restituie 50.000 lei, potrivit susținerilor sale, având în vedere că din interceptări nu rezultă că inculpatul Ignia Cristian i-a cerut o sumă într-un anumit cuantum.

în ceea ce privește declarația de avere din 1 aprilie 2008, s-a constatat că datele inserate sunt complete, dar mențiunea referitoare la suma de bani obținută din vânzarea imobilului din Salonta, jud. Bihor, duce la concluzia că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 292 Cod penal.

Cu privire la declarația de avere din 9 aprilie 2009, s-a apreciat că este de relevat că acuzaele aduse prin actul de sesizare a instanței nu sunt fondate, fiind demonstrat în speță că împrumutul total acordat martorului Balla Imre se cifrează la 80.000 lei, sumă corect inserată în declarația de avere de către inculpatul Ignia Cristian.

Totodată, s-a apreciat că mijloacele de probă aliate la dosar nu dovedesc că inculpatul Ignia Cristian a perceput dobânzi pe suma împrumutată martorului denunțator, însă, probele administrate în cauză dovedesc faptul că în perioada martie -noiembrie 2008, inculpatul a încasat suma de 54.100 lei. Prin urmare, la momentul declarării acestuia împrumut valoarea sa nu mai era cea inițială, de 80.000 lei.

Astfel, instanța a dispus achitarea tuturor inculpaților pentru infracțiunea de șantaj reținând că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia.

Deși inculpatul Ignia Constantin Cristian a cerut în mod repetat restituire integrală a împrumutului, inclusiv solicitarea ca acesta să-și vândă casa pentru a-i restitui suma datorată, nu sunt de natura unei acțiuni de constrângere efectivă, care să întrunească cerințele unui șantaj sub amenințare.

în ceea ce-i privește pe ceilalți inculpați faptul că în data de 22.03.2009, au fost în fața casei martorului Balla Imre și unii dintre ei au avut o controversă cu acesta, iar alții au rămas

doar în mașină, în lipsa oricărei probe care să lege acest incident de vreo solicitare de restituire a sumei de bani împrumutată de inculpatul Ignia, s-a apreciat că nu este îndeplinită latura obiectivă a infracțiunii de șantaj.

Pentru celelalte infracțiuni reținute în sarcina inculpatului Ignia Constantin Cristian, s-a dispus condamnarea acestuia.

La individualizarea pedepselor ce au fost aplicate, instanța a avut în vedere criteriile generale prevăzute de art. 72 C.pen., gradul de pericol social concret al faptelor comise, circumstanțele reale ale comiterii faptelor, aspectul că deși inculpatul a folosit adevăruri false pentru obținerea unui împrumut, și-a respectat obligațiile contractuale și a achitat ratele, circumstanțele personale, lipsa antecedentelor penale, poziția procesuală adoptată, prezența sa în fața instanței la toate termenele de judecată.

Întrucât infracțiunile sunt concurente, s-au aplicat dispozițiile art. 33 lit. a C.pen. și art. 34 lit. b C.pen. și s-au contopit pedepsele aplicate, având în vedere numărul infracțiunilor reținute în sarcina sa, cuantumul pedepselor aplicate, instanța apreciază că se impune aplicarea unui spor.

Cu privire la modalitatea de executare, instanța a apreciat că scopul pedepsei poate fi atins și fără priverie de libertate, având în vedere cuantumul pedepsei rezultante și circumstanțele personale ale inculpatului.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DNA Serviciul Teritorial Oradea și inculpatul Ignia Constantin Cristian.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DNA Serviciul Teritorial Oradea a criticat soluția de achitare a inculpatului Ignia Constantin Cristian pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj prev. de art. 13/1 din Legea nr.78/2000 cu referire la art. 194 alin.1 Cod penal și a inculpaților Karetka Mihai Miklos, Diheneş Szabolcs Gyorgy, Beke Imre, Nagy Peter și Toro Norbert pentru infracțiunea de șantaj prev. de art. 194 alin.1 Cod penal, susținând că sentința este nelegală prin prisma discordanței între conținutul real al probelor administrate și ceea ce a reținut instanța. De asemenea, a criticat sentința atacată cu privire la aplicarea față de inculpatul Ignia Constantin Cristian a unei pedepse rezultante și, implicit a pedepselor componente, în regim suspensiv de executare și într-un quantum redus.

S-a solicitat condamnarea tuturor inculpaților la o pedeapsă în regim privativ de libertate pentru infracțiunile reținute în sarcina acestora prin rechizitoriu inclusiv pentru infracțiunea de șantaj, apreciind că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj cu aplicarea art. 13/1 din Legea nr.78/2000, în ceea ce îl privește pe inculpatul Ignia Constantin, având în vedere calitatea acestuia.

Inculpatul Ignia Constantin Cristian în motivele scrise depuse a solicitat achitarea în temeiul art. 11 pct.2 lit a rap la art. 10 lit b/1 Cod procedură penală cu referire la art. 18/1 Cod penal pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art.288, cu aplic art.41 alin.2 Cod penal, achitarea în temeiul art. 11 pct.2 lit a rap la art. 10 lit. a și în subsidiar art. 10 lit. d Cod procedură penală pentru infracțiunea prev. la pct.2 în rechizitoriu prev art.25 rap la art.290 Cod penal, achitarea în temeiul art.1 1 pct.2 lit a rap la art. 10 lit d Cod procedură penală pentru infracțiunea prev. la pct.2 în rechizitoriu prev de art.291 Cod penal, achitarea în temeiul art.1 1 pct.2 lit a rap la art. 10 lit. a și în subsidiar art. 10 lit. a și în subsidiar art. 10 lit.d și lit.b /1 Cod procedură penală pentru infracțiunea prev de art.292 Cod penal pct.3 din rechizitoriu.

Ulterior, în concluziile scrise depuse la dosarul cauzei inculpatul Ignia Constantin Cristian a solicitat pentru infracțiunea prev de art.288 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.1 Cod penal achitarea în temeiul art.1 1 pct.2 lit a rap la art. 10 lit b/1 Cod procedură penală, iar în subsidiar aplicarea legii mai favorabile în sensul stabilirii unei pedepsei spre minimul special apreciind că art.83 din Noul Cod penal sunt mai favorabile rap la art.81 Cod penal anterior.

Pentru infracțiunea prev de art.25 rap la art.290 Cod penal a solicitat achitarea în temeiul art.1 1 pct.2 lit a rap la art. 10 lit a Cod procedură penală, iar în subsidiar aplicarea legii mai favorabile în sensul stabilirii unei pedepsei spre minimul special apreciind că art.83 din Noul Cod penal sunt mai favorabile rap la art.81 Cod penal anterior; pentru infracțiunea prev de art.291 Cod penal a solicitat achitarea în temeiul art.1 1 pct.2 lit a rap la art.10 lit d Cod procedură penală, iar în subsidiar aplicarea legii mai favorabile în sensul stabilirii unei pedepsei spre minimul special apreciind că art.83 din Noul Cod penal sunt mai favorabile rap la art.81 Cod penal anterior, pentru infracțiunea prev de art.292 Cod penal a solicitat achitarea în temeiul art.1 1 pct.2 lit a rap la art.10 lit a și art.10 lit d Cod procedură penală, iar în subsidiar aplicarea legii mai favorabile în sensul stabilirii unei pedepsei spre minimul special apreciind că art.83 din Noul Cod penal sunt mai favorabile rap la art.81 Cod penal anterior.

huita Curie de Casație și Justiție, examinând apelurile declarate în cauză le consideră nefondate pentru următoarele considerente:

În ceea ce privește apelul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DNA Serviciul Teritorial Oradea prin care s-a criticat soluția de achitare a inculpatului Ignia Constantin Cristian pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj prev de art. 13/1 din Legea nr.78/2000 cu referire la art. 194 alin.1 Cod penal și a inculpaților Karetka Mihai Miklos, Diheneș Szabolcs Gyorgy, Beke Imre, Nagy Peter și Toro Norbert pentru infracțiunea de șantaj prev de art. 194 alin.1 Cod penal, Înalta Curte din examinarea lucrărilor dosarului, constată că în mod corect, instanța de fond a dispus achitarea inculpatului Ignia Constantin Cristian pentru infracțiunea prev de art. 13/1 din Legea nr.78/2000 cu referire la art. 194 alin.1 Cod penal și a inculpaților Karetka Mihai Miklos, Diheneș Szabolcs Gyorgy, Beke Imre, Nagy Peter și Toro Norbert pentru infracțiunea prev de art. 194 alin.1 Cod penal, în temeiul art. 11 pct.2 lit a rap. la art.10 lit d Cod procedură penală, constatând că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

Latura obiectivă a infracțiunii de șantaj, astfel cum este prevăzută în art. 194 Cod penal anterior poate fi realizată prin acțiunea de a constrânge prin violență sau amenințare o persoană să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, dacă fapta este săvârșită spre a dobândi în mod injust un folos, pentru sine sau pentru altul.

Constrângerea se poate realiza prin violență sau amenințare. Violența poate consta în orice formă de silnicie fizică folosită împotriva unei persoane, iar amenințarea constă în orice acțiune obiectiv succesibilă să inspire o temere serioasă victimei, punând-o în situația de a nu mai avea resursele morale necesare pentru a se opune pretențiilor autorului faptei.

În ceea ce privește latura subiectivă, infracțiunea de șantaj nu se poate comite decât cu intenție directă (calificată prin scop).

În speță, din materialul probator administrat atât în faza de urmărire penală cât și în fața instanței de fond nu se regăsește niciuna dintre modalitățile care alcătuiesc elementul material al laturii obiective a infracțiunii prevăzută de art.194 Cod penal.

Astfel, inculpatul Ignia Constantin în declarațiile date a susținut că l-a cunoscut doar pe inculpatul Karetka Mihai Miklos, iar pe ceilalți inculpați din cauză nu i-a cunoscut și, totodată, că nu a solicitat nimănui să-i acorde sprijin pentru a recupera banii împrumutați lui Bal la Imre.

Declarația acestuia se coroborează cu declarația inculpatul Karetka Miklos, care a arătat că în seara zilei de 22 martie 2009 a fost împreună cu ceilalți coinculpați la locuința lui Balla Imre „pentru a vedea casa”, iar coinculpatul Diheneș Szabolcs Gyorgy a coborât din mașină pentru a discuta cu Balla Imre, însă acesta fără niciun motiv a chemat organele de poliție la fața locului.

De asemenea, în declarațiile date, inculpații Beke Imre, Peto Zsolt-Istvan, Nagy Peter și Toro Norbert au susținut că inculpatul Karetka Mikloș i-a invitat să ia cina la restaurantul lui din Valea lui Mihai și împreună cu martorii Erdei Zsolt și Szabo Jozsef s-au deplasat cu trei mașini, iar în fața casei lui Balla Imre s-au oprit, unde au coborât din mașină inculpații Karetka Miklos și Diheneș Szabolcs Gyorgy, care au discutat cu proprietarul imobilului, iar la un moment dat au apărut organele de poliție, care i-au condus la sediul Poliției Valea lui Mihai, pentru a da declarații. Au mai susținut că nu-și amintesc ca în fața locuinței lui Balla Imre să fi fost gălăgie sau scandal și nu au sesizat ca cineva să fi spart oglinda mașinii lui Balla Imre.

Din actele dosarului rezultă că afirmațiile părții vătămate Balla Imre nu sunt susținute de alte probe din cauză, și mai mult decât atât, partea vătămată a avut o poziție procesuală oscilată, aceasta reieșind din faptul că în fața instanței de fond a declarat că în februarie 2008, a împrumutat suma de 50.000 lei, prin intermediul martorului Nagy Karoly, bani pe care a trebuit să plătească dobândă de 10 %/lună, majorată treptat la 12,5 %, respectiv 15 %/lună.

Cu ocazia confruntării părții vătămate Balla Imre cu inculpatul Ignia Cristian, *acesta a revenii asupra susținerii anterioare*, menționând că „prima tranșă de bani a primit-o în ianuarie sau februarie 2008” și că în fiecare zi inculpatul Ignia Cristian îi dădea telefoane ca să-i restituie banii.

De asemenea, a revenit asupra depozițiilor date în faza de urmărire penală referitoare la inculpatul Karetka Miklos, susținând că acesta nu i-a cerut niciodată banii pe care îi datora inculpatului Ignia Cristian și nu a știut ce discuții a avut acesta cu inculpatul Diheneș Szabolcs, după momentul la care inculpatul Karetka „le-a aranjat o întâlnire”.

În mod constant, a susținut că inculpatul Karetka Mikloș a vrut să-l ajute să-și vândă casa, oferindu-se să-i caute cumpărători și nu l-a amenințat cu nicio ocazie, amenințări primind numai de la inculpatul Diheneș Szabolcs.

Totodată, a afirmat că a încheiat un contract de împrumut pentru suma de 20.000 lei menționând că toate aspectele inserate în cuprinsul contractului sunt reale, însă nu s-a notat că i s-au perceput dobânzi.

De altfel, partea vătămată Balla Imre a recunoscut că a primit banii cu titlul de împrumut, cu două ocazii distincte, însă a omis să comunice organelor de urmărire penală acest aspect, revenind asupra depozițiilor anterioare referitoare la presiunile exercitate de inculpatul Karetka Miklos asupra sa.

Inculpatul Ignia Constantin Cristian în declarația dată în fața înaltei Curți, a arătat că i-a împrumutat părții vătămate o sumă de bani, nu a solicitat dobândă și niciodată nici personal și nici prin interpuși nu l-a amenințat pe partea vătămată, iar ulterior a aflat că partea vătămată mai împrumutase bani de la aproximativ 30 de persoane.

În același sens este și declarația inculpatului Karetka Mihai Miklos care a precizat că prezența sa în legătură cu data de 22 martie 2009 se datora dorinței de a mânca cu prietenii și au aflat că ar fi o casă de vânzare, dorind să le arate și celorlalți imobilul.

În urma analizării materialului probator administrat, înalta Curte, constată că atât inculpatul inculpatul Ignia Constantin Cristian cât și ceilalți inculpați nu au exercitat amenințări sau violențe asupra părții vătămate să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, spre a dobândi în mod injust un folos, pentru sine sau pentru altul.

Din lucrările dosarului rezultă că inculpații Karetka Mihai Miklos, Diheneș Szabolcs Gyorgy, Beke Imre, Nagy Peter și Toro Norbert au fost la locuința martorului denunțator Balla Imre, însă, nu există nici o dovadă, în afara declarației părții vătămate Balla Imre, din care să rezulte au existat amenințări ori s-au exercitat violențe asupra acesteia pentru ca inculpatului Ignia Constantin Cristian să-i fie restituit împrumutul.

Cele menționată rezultă și din declarația părții vătămate în fața înaltei Curți care a arată că au venit 3 mașini și 7 sau 8 băieți, soția sa i-a spus că a venit d-1 Diheneș după bani, partea vătămată l-a sunat pe d-1 Szilaghy, a ieșit în curte și după 5-6 minute a venit poliția și i-a luat la poliție, astfel, că nu rezultă că ar fi avut loc vreo amenințare. Totodată, a mai arătat că a dorit să retragă plângerea formulată, dar i s-a spus că nu mai este posibil.

Având în vedere ca, la pronunțarea unei condamnări, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea vinovăției inculpatului pe baza de probe sigure, certe și întrucât în cauză probele în acuzare nu au un caracter cert, nu sunt decisive sau sunt incomplete, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, se impune a se da eficiența regulii potrivit căreia „orice îndoială este în favoarea inculpatului” - principiul *in dubio pro reo*.

Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care marele principiu al aflării adevărului consacrat în art. 5 C. proc. pen. se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului, în legătură cu fapta imputată, autoritățile judecătorești penale nu-și pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și, de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să-l achite.

Înainte de a fi o problemă de drept, regula *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției penale cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă (fapta supusă judecării).

Numai așa se formează convingerea, izvorâtă din dovezile administrate în cauză, că realitatea obiectivă (fapta supusă judecării) este, fără echivoc, cea pe care o înfățișează realitatea reconstituită ideologic cu ajutorul probelor.

Chiar dacă, în fapt, s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, iar alte probe nu se întrevăd ori pur și simplu nu mai există, și totuși îndoiala persistă, în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este „echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție” și deci inculpatul trebuie achitat.

Conform dispozițiilor art. 6 din CEDO dar și 99 alin.2 Cod procedură penală și 23, alin.1 din Constituția României inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, iar conform dispozițiilor art. 99 alin.1 Cod procedură penală, inculpatul nu este obligat să-și dovedească nevinovăția iar sarcina administrării probelor revine, în cursul procesului penal, organului de urmărire penală și instanței de judecată.

Orice soluție pronunțată de către instanță nu se poate întemeia decât pe probe legal administrate și convingătoare, așa cum a statuat și CEDO în cauza Telfner c. Austriei, scopul procesului penal fiind că orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită conform vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasa la răspundere penală.

Astfel, înalta Curte constată că în mod corect instanța de fond a dispus achitarea inculpaților pentru infracțiunea de șantaj, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii atât în ceea ce privește latura obiectivă cât și latura subiectivă.

Referitor la cererea parchetului în sensul majorării pedepsei și înlăturarea suspendării condiționate a executării pedepsei, prevăzută de dispozițiile art.81 Cod penal anterior, înalta Curte apreciază că pedeapsa rezultantă de 9 luni închisoare în condițiile suspendării executării pedepsei prev art. 81 Cod penal anterior este aptă să asigure scopul acesteia, având în vedere circumstanțele reale ale faptelor și circumstanțele personale ale inculpatului.

In ceea ce privește apelul inculpatului Ignia Constantin Cristian, prin care se solicită pentru infracțiunea prev de art.288 Cod penal achitarea în temeiul art.1 1 pct.2 lit a rap la art. 10 lit b/1 Cod procedură penală, pentru infracțiunea prev de art.25 rap la art.290 Cod

penal achitarea în temeiul art.1 1 pct.2 lit a rap la art. 10 lit a Cod procedură penală, pentru infracțiunea prev de art.291 Cod penal achitarea în temeiul art.1 1 pct.2 lit a rap la art. 10 lit d Cod procedură penală, pentru infracțiunea prev de art.292 Cod penal achitarea în temeiul art. 11 pct.2 lit a rap la art. 10 lit a și art. 10 lit d Cod procedură penală, iar în subsidiar aplicarea legii mai favorabile în sensul stabilirii unei pedepsei spre minimul special apreciind că art.83 din Noul Cod penal sunt mai favorabile rap la art.81 Cod penal anterior, în urma examinării lucrărilor dosarului, rezultă că instanța de fond a reținut în mod corect, pe baza probelor administrate, fapta și vinovăția inculpatului și a lacul o încadrare corespunzătoare în dispozițiile legii penale, constatând că vinovăția inculpatului Ignia Constantin Cristian a fost dovedită, fiind întrunite condițiile legale pentru răspunderea penală a acestuia pentru comiterea infracțiunilor de fals material în înscrisuri oficiale în formă continuată prev de art.288 alin.1 rap la art.41 alin.2 Cod penal, art.25 rap la art.290 Cod penal și art.291 rap. la art.41 alin.2 Cod penal (pct.2 din rechizitoriu) și art.292 Cod penal.

Analizând actele dosarului, înalta Curte referitor la infracțiunile prevăzute de art. 289 alin. 1 cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, art. 25 Cod penal raportat la art. 290 Cod penal și art. 291 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, reține că la data de 15 iulie 2008 inculpatul Ignia Constantin Cristian a solicitat de la Banca de Credit Luceafărul Valea lui Mihai un credit de 23.000 lei pe termen de 60 de luni, depunând în susținerea cererii adeverințe de salariu care nu au fost emise de instituția la care era angajat inculpatul. respectiv Inspectoratul de Poliție al județului Bihor, iar datele inserate în conținutul acestora erau nereale.

Înalta Curte constată că în mod corect instanța de fond a dispus schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prev. de art. 289 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal în infracțiunea prev. și ped. de art. 288 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și a dispus condamnarea inculpatului Ignia Constantin Cristian la o pedeapsă de 6 luni închisoare.

Potrivit art.288 Cod penal falsificarea unui înscris oficial prin contrafacerea scrierii ori subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecințe juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani.

Inculpatul Ignia Constantin Cristian, în declarațiile date a recunoscut că a întocmit în fals adeverințe de salariu pe care apoi le-a semnat și a aplicat ștampila Poliției Valea lui Mihai, după care le-a depus la Banca de Credit Luceafărul, fiind efectuată și o constatare tehnico-științifică a scrisului, care atestă că scrisul de completare de pe înscrisurile false aparține inculpatului Ignia Constantin Cristian.

În speță, latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 288 Cod penal s-a realizat prin faptul că înscrisurile oficiale falsificate care cuprind atestări de natură să servească la justificarea unei cereri de credit au produs consecințe juridice, respectiv același efect ca și un act adevărat, neavând relevanță împrejurarea că inculpatul Ignia Cristian și-a achitat ulterior obținerii creditului, pe baza înscrisurilor falsificate, într-o anumită proporție ratele stabilite de bancă.

Sub aspectul laturii subiective, inculpatul Ignia Constantin Cristian a acționat în deplină cunoștință de cauză asupra caracteristicilor obiectului material al infracțiunii de fals, completând adeverințele de salariu, inserând date nereale cu privire la veniturile realizate, a dorit să comită infracțiunea de falsificare și a realizat că săvârșind-o prin depunerea la bancă va produce consecințe juridice.

Totodată, audiat în fața înaltei Curți inculpatul a recunoscut că adeverințele de venituri au fost completate de acesta, recunoscând astfel implicit comiterea infracțiunii de fals și fals în înscrisuri.

Astfel, înalta Curte constată că în mod corect a dispus instanța de fond condamnarea inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.288 alin.1 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

În ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art. 25 Cod penal raportat la art. 290 Cod penal și infracțiunea prevăzută de art.291 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, înalta Curte constată că din probatoriul administrat rezultă că inculpatul Ignia Costantin Cristian a completat cererea de credit pentru persoane fizice menționând că soția realizează un venit lunar de 1533,66 lei, cu toate că știa că aceasta este casnică și a depus la bancă adeverința de venituri nr. 38 din 21 iulie 2008 prin care se atesta în fals că Ignia Magdalena este angajata SC Frunik SRL.

Potrivit dispozițiilor art.290 Cod penal falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin contrafacerea scrierii ori subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod, dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amenda.

De asemenea, potrivit art.291 Cod penal folosirea unui înscris oficial ori sub semnătură privată, cunoscând că este fals, în vederea producerii unei consecințe juridice se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani când înscrisul este oficial și cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau amendă când înscrisul este sub semnătură privată.

Din actele existente la dosarul cauzei și probele administrate, rezultă că inculpatul Ignia Costantin Cristian a depus adeverința falsă la bancă la 15 iulie 2008 pentru a obține un împrumut de 23.000 lei, respectiv contractul de credit nr. 188 din 15 iulie 2008, fiind astfel întrunite elementele constitutive al infracțiunilor menționate atât sub aspectul laturii subiective cât și al laturii obiective.

În ceea ce privește cele două infracțiuni prevăzute de art.292 Cod penal, conform Legii nr. 161/2003, respectiv OUG nr. 14/2005, inculpatul în calitate de ofițer de poliție avea obligația să-și declare averea în declarațiile de avere din 1 aprilie 2008 și 9 aprilie 2009, însă acesta a inserat date necorespunzătoare adevărului prin ascunderea, inițial, a împrumutului acordat martorului Balla Imre, apoi prin indicarea unui quantum cu mult peste cel real, prin nedeclararea veniturilor din dobânzi în sumă de 59.100 lei pe care le-a încasat în perioada martie-noiembrie 2008 de la Balla Imre, precum și declararea unei valori nreale cu privire la suma obținută din vânzarea unui imobil din Salonta.

Potrivit art. 292 Cod penal cu referire la anexa I din Legea nr. 161/2003, constituie infracțiune de fals în declarații declararea necorespunzătoare adevărului, făcută unui organ sau instituții de stat, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor declarația făcută servește pentru producerea acelei consecințe.

În art. 2 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, sunt nominalizate persoanele care au obligația declarării averii, în această categorie înscriindu-se și polițiștii, iar în art. 6 se menționează că aceste persoane au obligația ca anual, în situația în care dobândesc bunuri de natura celor prevăzute în anexa la lege. să își actualizeze declarațiile de avere.

Declarația de avere constituie act public și persoanele care trebuie să o întocmească răspund conform legii penale pentru inexactitatea sau caracterul incomplet al datelor.

OUG nr, 14/2005 privind modificarea formularelor pentru declarațiile de avere modifică anexa I din Legea nr. 161/2003, respectiv a introdus un nou formular de declarație de avere, mult mai detaliat decât cele din Legile nr. 115/1996 și nr. 161/2003.

Inculpatul nu a recunoscut infracțiunile menționate, însă potrivit declarațiilor părții vătămate Balla Imre susținute și de inculpat, împrumutul a fost acordat în mod cert în data de 22 iulie 2008, aspecte confirmate și de contractul de antrepriză din 16 mai 2008, facturile emise pe firma Frunik SRL Valea lui Mihai din aceeași dată, chitanța nr. 24 din 23 octombrie 2008, înscrisul sub semnătură privată în care s-a menționat că Balla Imre a primit suma de 7.000 lei din data de 23 mai 2008.

În ceea ce privește declarația de avere din 1 aprilie 2008, Înalta Curte constată că datele inserate sunt complete, dar mențiunea referitoare la suma de bani obținută din vânzarea imobilului din Salonta, jud. Bihor, în mod corect a constatat instanța de fond că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 292 Cod penal.

Cu privire la declarația de avere din 9 aprilie 2009, în mod corect a reținut instanța de fond că probele administrate nu dovedesc că inculpatul Ignia Cristian a perceput dobânzi pe suma împrumutată martorului denunțator, însă, în perioada martie -noiembrie 2008, inculpatul a încasat suma de 54.100 lei, astfel că la momentul declarării acestuia împrumut valoarea sa nu mai era cea inițială, de 80.000 lei.

Astfel, se constată că instanța de fond a reținut în mod corect situația de fapt și a realizat o justă interpretare și apreciere a mijloacelor de probă administrate în cauză în cursul procesului penal, din care rezultă existența faptelor pentru care inculpatul Ignia Constantin Cristian a fost trimis în judecată, întrucât în urma analizării materialului probator administrat în cauză instanța de fond a reținut o corectă situație de fapt, o justă încadrare a faptelor inculpatului Ignia Constantin Cristian, constatând că vinovăția acestuia a fost dovedită, fiind întrunite condițiile legale pentru răspunderea penală a inculpatului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.288 alini Cod penal cu aplicare art.41 alin.2 Cod penal, art.25 rap. la art.290, art.291 cu aplic art.41 alin.2 Cod penal și art.292 Cod penal și nevinovăția inculpatului în ceea ce privește infracțiunea prev. de art. 13/1 din legea nr.78/2000 cu referire la art.194 alin.1 Cod penal întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

Totodată, Înalta Curte, constată că prin hotărârea pronunțată de instanța de fond s-a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatului iar pedeapsa de 9 luni închisoare este corectă față de circumstanțele reale și personale.

Astfel, în mod corect s-a analizat întreg materialul probator, iar pedeapsa cum a fost individualizată, răspunde atât principiului proporționalității cât și criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.74 Cod penal anterior, astfel că pedeapsa a fost corect stabilită față de cele mai sus menționate.

Art.74 din Codul penal anterior, prevede că stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal; nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare ceea ce se realizează prin aplicarea unei pedepse inculpatului Ignia Constantin Cristian, de 9 închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe durata unui termen de încercare de 2 ani și 9 luni.

Avându-se în vedere dispozițiile art.52 Cod penal anterior, se constată că pedeapsa ca măsură de constrângere are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate,

concretizând dezaprobarea legală și judiciară, atât în ceea ce privește faptele penale săvârșite cât și în ceea ce privește comportarea făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare trebuie stabilite în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare ceea ce se realizează prin aplicarea unei pedepse inculpatului Ignia Constantin Cristian, astfel cum a fost stabilită de instanța de fond.

Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei infractorului, contribuind la reeducarea sa, cât și asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este **supus** acesta, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare și de a se abține de la săvârșirea de infracțiuni.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei și făptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care totdeauna, prin durata privațiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție a făptuitorului, astfel că se apreciază că pedeapsa aplicată a fost corect individualizată.

Cuantumul pedepsei, cât și modalitatea de executare, alese de către instanța de fond, sunt de natură să asigure scopul pedepsei prevăzut de art.52 Cod penal anterior.

Individualizarea judiciară constituie o operațiune prin care pedeapsa trebuie să reflecte evaluarea coroborată a tuturor elementelor care caracterizează o cauză, în acest sens fiind necesară examinarea și reținerea aspectelor semnificative din starea de fapt, instanța trebuie să rețină starea de fapt și încadrarea juridică în mod corect, astfel încât pedepsele stabilite să fie într-un quantum corespunzător criteriilor stabilite de art.52 Cod penal anterior.

Rolul prioritar al pedepsei este acțiunea de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, nu acela al represivității, și numai dacă obiectiv atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de norma penală ar putea să se repete trebuie utilizată constrângerea.

Necesitatea aplicării unei pedepse și evaluarea quantumului acesteia trebuie să se înfăptuiască sub semnul fermității care, în acest domeniu, nu înseamnă aplicarea unei pedepse severe ori executarea acesteia în regim privativ de libertate, ci a unui tratament penal corespunzător, adecvat pericolului social al faptei și persoanei făptuitorului, apt să-și realizeze cu maximă eficiență finalitatea educativ preventivă.

Din economia textului art.52 alin.1 Cod penal anterior, în care se arată că pedeapsa este o măsură de constrângere și un mijloc de reeducare a condamnatului, rezultă că funcția constrângerii nu este o funcție a pedepselor, deoarece examenul realist al conținutului pedepsei nu justifică încadrarea constrângerii printre funcțiile pedepsei, măsura de constrângere, în sensul acestui text, indică esența pedepsei, însușirile sale, iar nu unul din mijloacele prin care se realizează scopul ei, întrucât constrângerea, ca esență a pedepsei este însăși pedeapsa.

Primul scop al oricărei pedepse este prevenția specială, adică pedeapsa trebuie să-l împiedice pe condamnat să săvârșască din nou o infracțiune; la realizarea acestui scop pedeapsa contribuie prin mijlocirea ambelor sale funcții: reeducarea și intimidarea.

Intimidarea își produce efectele imediat, cât există și durează teama de pedeapsă, în timp ce reeducarea își produce rezultatul în timp, după ce făptuitorul a fost supus unui anumit tratament, efectul preventiv fiind rezultatul unor modificări intervenite în conștiință subiectului și are un caracter relativ statornic, durabil.

Funcția de reeducare se realizează încă din momentul condamnării, moment în care făptuitorului, luând cunoștință de constrângerea la care va fi supus ca o consecință a infracțiunii, înțelege semnificația exigențelor sociale și necesitatea de a respecta normele de conduită în societate, de a avea o comportare onestă și disciplinată.

Această funcție de reeducare se exercită pe parcursul executării pedepselor precum și în cazul suspendării sub supraveghere a executării acesteia, are în esență același rol și aceeași funcție, deoarece persoana căreia i-a fost aplicată se află în situația în care conștientizează natura și rolul acestor sancțiuni, menite să-i influențeze pozitiv conștiința, caracterul și deprinderile, să-l determine a respecta din convingere exigențele vieții în societate, fără a intra în conflict cu ceilalți oameni sau cu societatea însăși.

La stabilirea modalității de executare și la aplicarea pedepselor trebuie avute în vedere atât împrejurările în care au fost săvârșite faptele, cât și datele care o caracterizează pe inculpată, astfel încât pedeapsa să fie de natură a contribui la realizarea funcțiilor și a scopului acesteia, prevăzute de art.52 din Codul penal anterior, adică prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, formarea unei atitudini corecte față de muncă, față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială, iar executarea pedepsei să nu cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească persoana inculpatului.

În contextul celor menționate, pedeapsa aplicată inculpatului Ignia Constantin Cristian pentru infracțiunile săvârșite, atât prin quantum cât și prin modalitatea de executare aleasă, este justă, de natură să fundamenteze proporționalitatea între scopul reeducării acesteia și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul ordinii de drept încălcate.

Individualizarea sancțiunii trebuie să respecte principiul proporționalității pedepselor cu natura și gradul de pericol social al faptelor săvârșite, avându-se în vedere drepturile și libertățile fundamentale sau alte valori sociale protejate care au fost vătămate prin comiterea infracțiunii.

În considerarea dispozițiilor legale menționate, la individualizarea pedepsei de către instanța de fond s-a ținut seama de împrejurările concrete în care au fost săvârșite faptele, pericolul concret al faptelor săvârșite, dar și datele ce caracterizează persoana inculpatului și anume că inculpatul este o persoană fără antecedente penale, cu studii superioare, a avut o atitudine corespunzătoare pe parcursul procesului penal și chiar dacă a adoptat o atitudine de nerecunoaștere, acest din urmă aspect, concretizat într-un drept al inculpatului, nu poate fi apreciat în mod negativ la individualizarea pedepselor.

Recunoașterea unor date și împrejurări ale realității ca și circumstanțe atenuante - nu este posibilă decât dacă circumstanțele avute în vedere de instanță reduc în asemenea măsură gravitatea faptei în ansamblul său, îl caracterizează de o asemenea manieră pe inculpat, încât numai aplicarea unei pedepse sub minimul special prevăzut de lege pentru infracțiunea săvârșită în concret satisface imperativul justei individualizări a pedepsei.

Or, în cauză nu se evidențiază asemenea împrejurări motiv, pentru care cererile apelantului inculpat de reducere a pedepsei.

În ceea ce privește aplicarea dispozițiilor art 5 din Codul penal, înalta Curte constată că legea penală mai favorabilă este vechiul Cod penal, având în vedere intrarea în vigoare, la data de 01 februarie 2014 a noului Cod penal, ținându-se seama și de decizia pronunțată de Curtea Constituțională nr.265 din 6 mai 2014, care a statuat că dispozițiile art.5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii mai favorabile și regulile de aplicare a pedepselor în caz de concurs de infracțiuni art.41 alin.2 Cod penal anterior în raport de art.39 alin.1 lit b din noul Cod penal, care prevăd că atunci când s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea, se aplică cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite, aplicarea sporului fiind obligatorie, fac ca pedeapsa aplicată potrivit legii noi să fie mai mare decât cea aplicată potrivit Codului penal anterior, motiv pentru care se apreciază că legea veche e legea mai favorabilă.

Înalta Curte, constatând că sentința atacată este legală și temeinică, în baza dispozițiilor art.421 pct.1 lit b din Codul de procedură penală, va respinge, ca nefondate.

apelurile declarate de **Parchetul de pe lângă înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea** și de inculpatul **Ignia Constantin Cristian** împotriva sentinței penale nr.162 din 27 decembrie 2012 a Curții de Apel Oradea -Secția Penală și pentru Cauze cu Minori, privind și pe inculpații **Karetka Mihai Miklos, Diheneș Szaboics Gyorgy, Beke Imre, Nagy Peter și Toro Norbert.**

în baza art.275 alin.2 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă înalta Curte de Casație și Justiție -Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, rămân în sarcina statului.

în baza art.275 alin. 3 Cod procedură penală obligă apelantul inculpat la plata sumei de 600 lei cheltuieli judiciare către stat, din care suma de 200 lei, reprezentând onorariul parțial al apărătorului desemnat din oficiu, se avansează din fondul Ministerului Justiției.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE

Respinge, ca nefondate, apelurile declarate de **Parchetul de pe lângă înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea** și de inculpatul **Ignia Constantin Cristian** împotriva sentinței penale nr.162 din 27 decembrie 2012 a Curții de Apel Oradea - Secția Penală și pentru Cauze cu Minori, privind și pe inculpații **Karetka Mihai Miklos, Diheneș Szaboics Gyorgy, Beke Imre, Nagy Peter și Toro Norbert.**

Cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea apelului declarat de **Parchetul de pe lângă înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea**, rămân în sarcina statului.

Obligă apelantul inculpat la plata sumei de 600 lei cheltuieli judiciare către stat, din care suma de 200 lei, reprezentând onorariul parțial al apărătorului desemnat din oficiu, se avansează din fondul Ministerului Justiției.

Onorariul apărătorilor desemnați din oficiu pentru intimații inculpați **Diheneș Szaboics Gyorgy, Beke Imre, Nagy Peter și Toro Norbert** în sumă de câte 400 lei se plătește din fondul Ministerului Justiției.

Onorariul parțial al apărătorului desemnat din oficiu pentru intimatul inculpat **Karetka Mihai Miklos** în sumă de 200 lei se plătește din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 28 octombrie 2014.